

РЕШЕНИЕ

№ 3678

гр. София, 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 29.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **184** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ вр. с чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на М. Д. Д. от [населено място],[жк] ет.13 ап.61, срещу Решение №У1040-21-417/27.11.2020г. на директора на Териториално поделение на НОИ – С.-град, с което е оставена без уважение жалбата и срещу Разпореждане №214-00-292-4/02.10.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица с което на основание чл.114 ал.3 вр. чл.114 ал.2 т.2 от КСО е разпоредено Д. да възстанови добросъвестно получено ПОБ за периода от 12.01.2015г. до 11.09.2015г. в размер на 3 163.50лева.

В жалбата се възразява срещу решението и потвърденото с него разпореждане, като се твърди, че неправилно е констатирано, че за процесния период не е била осигуряващо се лице по смисъла на чл.10 от КСО. Твърди, че неправилно е прието за установено, че [фирма] от м. януари 2013г.до м. септември 2019г. не е извършвало търговска дейност. Твърди, че е добросъвестен получател на процесните суми и не следва да ги възстановява, евентуално това би следвало според нея да бъде сторено от недобросъвестното юридическо лице. Твърди също, че предвид изтекла погасителна давност не следва да връща получените суми. Моли за отмяна на атакуваното Решение. В с.з. се представлява от адв. Ч. от САК, който поддържа жалбата и по същество моли да бъде уважена. Не се претендират разноски.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ–С.-град, чрез процесуалния си представител юрк.А. оспорва жалбата, като я счита за неоснователна и недоказана. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира за присъждане на юристконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 14.01.2015г. М. Д. Д. е сезирала административния орган с молба за отпускане на ПОБ на основание чл.54а от КСО. Видно от справка на приетите върнати и липсващи документи с вх.№ 214-00-292-1/14.01.2015г., приложила е и заповед на [фирма], №0116/12.01.2015г. за прекратяване на трудовото й правоотношение, считано от 12.01.2015г., на основание чл.71 т.1 от КТ.

Предвид представените документи от жалбоподателката и наличните данни, подавани по реда на чл.5 ал.4 т.1 от КСО е издадено Разпореждане №214-00-292-1 от 23.01.2015г. на основание чл.54ж ал.1, вр. чл.54а ал.1, вр. чл.54б ал.1 и чл.54в ал.1 от КСО е било отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 12.01.2015г. до 11.09.2015г., в размер на 18.50лева на ден.

При извършената проверка от контролен орган на ТП на НОИ – С.-град на осигурителя [фирма], с ЕИК[ЕИК], приключила с Констативен протокол №КВ-5-21-00673548/18.09.2019г., както и след приключили проверки и процедури от страна на компетентните институции НАП и ИА „ГИТ“ е било установено следното:

По данни от ТР, [фирма] с ЕИК[ЕИК] се представлява и управлява от Г. Н. и Д. Д., считано от 04.08.2005г. На 08.05.2012г. в ТР за едноличен собственик и управител на дружеството е вписан И. К. Д., който отново според данни от ТР е собственик и управител на общо 8 дружества. За И. Д. е установено, че са подавани уведомления по чл.62 ал.5 от КТ за сключени трудови правоотношения с различни дружества за периода 2004-2015г., съгласно които лицето е заемало различни длъжности, както следва: „кофражист“, „нискоквалифициран работник в строителството“, „общ работник“, „охранител“, „работник строителство“, „бояджия сгради“.

От страна на проверяваното дружество [фирма] е констатирано, че за периода от м.02.2007г. до м.04.2019г. включително, съгласно Наредба №5 от 29.12.2002г., за съдържанието и реда на изплащане на уведомлението по чл.62 ал.5 от КТ са подадени уведомления в съответно компетентната ТД на НАП за сключване/прекратяване на 342бр.трудова договори с 280 лица, като към момента на проверката действащ е един трудов договор.

За наетите лица за посочения период са подавани данни по чл.5 ал.4 т.1 от КСО с вид осигурен „01“ – за работник по трудови правоотношения, с осигурителен доход вариращ от средния до максималния осигурителен доход, съгласно ЗБ на ДОО за съответните години. Подавани са данни с декларация обр.1 на едни и същи дати през 2017-2018г. за периоди от 2012 до 2016г. за голям брой лица с вид осигурен „14“ – за работещи без трудови правоотношения с осигурителен доход близък или равен на

средния осигурителен доход (съгласно ЗБ на ДОО за съответните години).

Констатирано е че в ТР не се визуализират годишни финансови отчети съгласно ЗБ на ДОО за съответните години за дейността на дружеството от 2011г. до момента на проверката.

При извършена справка в „Регистър приходи“ в информационната система на НОИ е констатирано, че за периода от месец ноември 2010г. до м.март 2019г.вкл., няма данни за внесени дължими осигурителни вноски съгласно ЗБ на ДОО за съответните години по фондовете на ДОО, като към момента на проверката задълженията за наетите по трудови правоотношения лица са в размер на 232 815.61лева.

Констатирано е също, че от страна на процесното дружество са подадени в ТП на НОИ-С. град приложения с попълнени данни и ползване права за временна неработоспособност в размер на 40 475.03лева, отнасящи се за общо 10 лица.

С писмо изх.№ 1043-21-625#3/11.06.2019г. до ТД на НАП – С. град е изискана информация относно упражняваната от [фирма] търговска дейност, подаваните годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО годишни финансови отчети, регистрирани търговски обекти и фискални устройства, регистрираните обороти, както и дали лицата, за които от страна на дружеството са подавани данни по реда на чл.5 ал.4 от КСО, са упражнявали трудова дейност в дружеството.

Съгласно уведомително писмо вх.№1043-21-625#4/18.07.2019г. на ТД на НАП -С. се установява, че има данни за подадена годишна данъчна декларация от [фирма] по чл.92 от ЗКПО с деклариран приходи и разходи за периода от 2010г. до 2012г. включително. Няма данни за подадени декларации от дружеството по реда на чл.92 от ЗКПО за периода от 2-13г. до 2018г.включително. Дружеството няма регистрирани фискални устройства и няма отчетени обороти. Данните по чл.5 ал.4 от КСО за периода 01.01.2014г.-31.03.2019г. са подавани по електронен път, с КЕП, от името на управителя на дружеството И. Д..

По осъществената на 13.09.2019г. проверка на място от контролните органи на ТП на НОИ - С. град на адреса вписан в ТР за седалище на дружеството в [населено място],[жк], [улица] ет.1 не е открит управител или представител на дружеството, не е установена табела указваща наличие на фирма [фирма].

Изпратени са били писма от контролните органи на Т на НОИ -С. град до наетите по трудови правоотношения лица с цел събиране на сведения и пояснения по реда на чл.44-46 от АПК, с цел изясняването на факти и обстоятелства, свързани с възникването на осигуряване по смисъла на чл.10 ал.1 от КСО и §1 т.3 от ДР на КСО.

На 13.02.2020г. е приета декларация от жалбоподателката, в която са посочени данни , удостоверяващи възникването и прекратяването на трудовото правоотношение с [фирма], както и относно вида и характера на трудовата дейност.

Предвид резултата от извършената проверка на [фирма] ЕИК[ЕИК], обективизирана в протокол № KB-5-21-00673548/18.09.2019г. и липсата на доказателства за извършвана

стопанска дейност от дружеството и съответно трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл.5 ал.4 т.1 от КСО, контролните органи са приели, че те не са осигурени лица. При невъзникнало осигурително правоотношение осигурителните вноски не са дължими.

Предвид изложеното и на основание чл.108 ал.1 т.3 от КСО са били издадени Задължителни предписания №ЗД-1-21-00673555/18.09.2019г. на [фирма], за подаване на декларация обр.№ 1 с код „заличаване“ на информацията за периода от м.януари 2013г. до месец март 2019г., включително, в това число и за М. Д..

След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл.108 ал.1 т.3 от КСО са били предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ – С. град, за служебно заличаване по реда на чл.3 ал.13 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, работили по трудови правоотношения за периода от м.януари 2013г. до м.март 2019г.

Видно от данните в протокола за извършена проверка по разходите на ДОО, въз основа на направените констатации от контролния орган е прието, че за периода от м.01.2013г. до м.03.2019г. са били назначавани множество лица за кратки периоди от време, като не са установени данни за реализирана от дружеството за този период стопанска дейност, която да генерира приходи за изплащане на възнаграждения. Липсата на доказателства за полагане на труд от лицата, за които са подадени данни за сключени трудови договори, подаване на информацията в Р. с КЕП от името на управителя на дружеството, наличието на данъчни и осигурителни задължения в особено големи размери, безспорно сочат, че лицата са били назначавани за кратки периоди от време с цел промяна на основанието за прекратяване на правоотношението, което е определящо за периода на плащане на ПОБ. С оглед резултата от извършената проверка и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респективно трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл.5 ал.4 т.1 от КСО, контролните органи обосновават са приели, че те не са били осигурени лица по трудовите договори, за които са подадени уведомления от дружеството. При невъзникнало осигурително правоотношение осигурителните вноски не са дължими.

Предвид приключилата проверка и заличаването на данните в Р., с Разпореждане № 214-00-292-2 от 02.10.2020г. на основание чл.54ж ал.2 т.1 от КСО е било отменено Разпореждане за отпускане на ПОБ, с оглед наличието на нови данни относно осигурителния статус на М. Д., които са от значение за преценка правото на ПОБ. С Разпореждане №214-00-292-3/02.10.2020г. на основание чл.54ж ал.1 вр. чл.10 от КСО е бил постановен отказ за отпускане на ПОБ по заявлението на жалбоподателката от 14.01.2015г., относно правоотношението с [фирма], а с Разпореждане №214-00-292-4/02.10.2020г. на основание чл.114 ал.3 вр. ал.2 т.2 от КСО е било разпоредено лицето да възстанови добросъвестно полученото ПОБ за периода от 12.01.2015г. до 11.09.2015г. в общ размер на 3163.50 – главница.

Разпореждане №214-00-292-4/02.10.2020г. е било оспорено по реда на чл.117 от КСО с жалби вх.№Ц1012-21-1150, по което по чл.117 ал.3 от КСО, вр. чл.32 от АПК е постановено оспореното и в настоящото съдебно производство Решение №У 1040-21-417/27.11.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. – град.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Претенциите на жалбоподателката за неправилност, незаконосъобразност, нарушение на административнопроизводствените правила, съдът намира за неоснователни и необосновани.

Съдът намира за нужно да отбележи, че КСО като специален закон уреждащ обществените отношения по социално осигуряване, вкл.управлението и контрола на разходване на средствата на публичните фондове на ДОО се явява специален по отношение на равния му по ранг АПК, поради което и специалните административни производства, уредени от КСО изключват прилагането на общия ред, установен с АПК.

Характерно за публичноправните отношения, към които спадат отношенията по обществено осигуряване е, че методът на правно регулиране е властнически. В тези правоотношения субектите не са равнопоставени, както в гражданското право, а се намират в отношение на власт и подчинение. Лицата в тези отношения имат правата, които законодателят изрично им е предоставил. Длъжностните лица не могат да определят свободно, по собствена преценка актовете и действията си, а са обвързани с предоставените им от закона правомощия. Това е обосновано от обстоятелството, че правомощията им са свързани с разходване на средства от публичните фондове на ДОО, поради което и длъжностното лице по осигуряването за безработица действа при условията на обвързана компетентност и не може да извършва дейности различни от вменените му от закона. В конкретния случай се касае за разходване на средства от фондовете на ДОО, набирани при спазване на принципа на солидарност на социалния модел в Р България. В тази връзка и нормите на КСО, които касаят преценка на правото на осигурително плащане, размера, срока за изплащане, предпоставките за възстановяване на неоснователно извършени плащания, безспорно са императивни.

Атакуваното Решение № У1040-21-417/27.11.2020г. на директора на ТП на НОИ С. – град е правилно и законосъобразно постановено при спазване на административно производствените правила и в съответствие с действащите материалноправни разпоредби, издадено е от компетентен орган и съдържа подробни мотиви относно формираните от административния орган изводи. Със същото е осъществен административен контрол за законосъобразност на разпорежданията, издадени от длъжностно лице, на което са възложени правомощия по ръководство на осигуряването за безработица досежно правото на ПОБ на М. Д. и възстановяване на

изплатеното ПОБ.

От представената по делото Заповед №ЗР-5-21-00575513/03.06.2019г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, съгласно заповед № 1015-21-228/23.06.2017г. на директора на ТП на НОИ – С. град разпореждания са издадени от Н. А. – оправомощено длъжностно лице, съгласно чл.54ж ал.1 от КСО. Съгласно съдържащите се известия за доставяне в административната преписка за ПОБ се установява, че разпорежданията са били изпратени на жалбоподателката.

Законоустановената форма е била спазена, като от съдържанието на разпорежданията се установява, че същите са в писмена форма, отправени са до индивидуализирано с име, ЕГН и адрес лице, съдържат подробно описание на фактите и обстоятелствата обосновавали постановяването им, свързани със заличаването на данните в Р., послужили за отпускане на ПОБ през 2015г.

В оспореното Решение са изложени подробни мотиви, които съгласно чл.97 ал.2 изр.второ от АПК се приемат като част от мотивите на разпорежданията, предмет на контрол за законосъобразност.

Разпорежданията са били постановени след изясняване на всички относими факти и обстоятелства, съгласно изискването на чл.53 от АПК, въз основа на които е установено, че М. Д. не е имала качеството на осигурено лице при [фирма], включително и за риска безработица.

Съгласно чл.5 ал.6 от КСО, данните по ал.4 служат за определяне правото и изчисляването на размера на паричните обезщетения, пенсиите и помощите.

Разпоредбата на чл.54л от КСО определя, че отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл.5 ал.4 т.1 и на данните декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Установяването дали е имало правно основание за подаването на данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в Р. и дали същите са коректни се реализира само при упражняването на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ, при назначена проверка или ревизия при осигурителя.

Констатираните данни за невнесени осигурителни вноски от [фирма] са основание за извършване на проверка на осигурителя, за да бъде установено дали те са били дължими. Съгласно чл.10 ал.1 от КСО, респ.§1 т.3 от ДР на КСО, вноските са дължими само при наличие на осигурително правоотношение. При извършената в случая проверка по разходите на ДОО на [фирма], не се доказва реално упражняване на трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления за сключен трудов договор, тъй като не се установява извършвана дейност от дружеството, която да налага необходимост от наемане на работна сила, нито наличие на приходи, които да обуславят изплащане на трудови възнаграждения в размерите за които са подадени

данни за осигурителен доход в Р..

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Р., въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършваната дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респективно на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5 ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона дейности.

Предвид характера на осигурителното правоотношение страни по него са, от една страна осигурителния орган и осигурителя, по което следва да се набират и необходимите средства от осигурителни вноски и от друга страна осигурителен орган и осигурено лице, по което се разходват средства на ДОО. Работниците и служителите назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. При извършването на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страни в производството са проверяваният осигурител и административен орган, извършващ проверката, като само осигурителят може да бъде адресат на индивидуалния административен акт – предварителни предписания, съгласно чл.37 ал.1 и чл.38 а.1 от инструкция №1 от 03.04.2015г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионната дейност от контролните органи на НОИ, постановен в резултат на проверката.

Предвид изложеното и в случая, индивидуалния административен акт по силата на който са заличени данните в Р. са задължителни предписания, дадени на осигурителя.

Предвид резултата от установените нови данни от проверките, обосновано е прието, че М. Д. не е била осигурено лице за периода от 19.12.2014г. до 11.01.2015г. включително. Именно това обстоятелство обуславя преразглеждане на правото ѝ на ПОБ по подаденото през 2015г.

от нея заявление.

С §1, ал.1 т.3 от ДР на КСО е въведена легална дефиниция на понятието „осигурено лице“ – физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4 а ал.1 и за което са внесени дължимите осигурителни вноски.

От съдържанието на определението за „осигурено лице“ следва, че едно от условията на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 от КСО. Наличието на подадени уведомления в Н. за сключен/прекратен трудов договор и подаване на данни и декларация обр.№1 за осигурителен стаж и осигурителен доход не са единственото необходимо условия за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните подадени по реда на чл.5 ал.4 т.1 от КСО, тъй като не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. В този смисъл е и многобройна установена съдена практика на ВАС – Решение №211/08.01.2016г. по адм.д. №3681/2015г., Решение №13316/24.10.2012г. по адм.д.№7235/2012г., Решение №13914/20.11.2014г. по адм.д.№9260/2014г. и др.

Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, довели до обоснования извод, че лицата за които през 2013г.- 2019г. са били подавани данни по реда на чл.5 ал.4 от КСО не са осигурени лица, обосновано е било прието че жалбоподателката М. Д. не е била осигурено лице по трудов договор с [фирма], за които в Регистъра на трудовите договори е подадено уведомление.

На основание обсъдените нови доказателства от извършените проверки в резултат на които са били заличени данните по чл.5 ал.4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, ръководителят по осигуряването за безработица е постановил и потвърдените с оспореното решение разпореждания досежно правото на ПОБ и възстановяване на полученото такова.

Съгласно чл.54ж ал.2 т.1 от КСО, влязлото в сила разпореждане по ал.1 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера, периода на паричното обезщетение за

безработица.

При невъзникнало осигурително правоотношение и наличието на заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е било длъжно да се съобрази с новопостъпилите обстоятелства във връзка със заличаването на данните и да приложи чл.54ж ал.2 т.1 от КСО.

Процедурата по заличаване на данни е била извършена при спазване на чл.3 ал.13 от Наредба №Н-8/29.12.2005г. на Министъра на финансите и в рамките на предоставените от законодателя правомощия на НОИ.

Съгласно чл.15 от Наредбата, контролът за спазване на наредбата е възложен и се осъществява от НАП и НОИ във връзка с възложените им дейности.

Именно с възложената на НОИ дейност по управление на средствата на ДОО, и разходването им за изплащане на обезщетения, помощи, пенсии на Института е предоставена възможност за предприемане на действия за служебно заличаване на данни, подадени по реда на Наредбата, когато по установения в КСО ред се установи, че същите не съответстват на обективната фактическа обстановка и с подаването им се цели извършване на неоснователни осигурителни плащания от фондовете на ДОО.

Предвид предоставените правомощия на НОИ с разпоредбата на чл.3 ал.13 от Наредбата е предвидена правната възможност при неизпълнено в срок задължително предписание за заличаване на данни в Р., това да бъде извършено служебно от НОИ, като по реда на Наредбата се подаде декларация обр.№1 на електронен носител. Предвид събраните в хода на съденото производство удостоверителни изявления от ТД на НАП се установява безспорно, че този ред е бил спазен, като данните за 2013-2019г., неоснователно подадени от [фирма] са били заличени служебно въз основа на влезли в сила задължителни предписания, чрез подаване на декларация обр.№1 на електронен носител.

Съдът намира, че и твърденията на жалбоподателката за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила на АПК са неоснователни.

Длъжностното лице по осигуряването за безработица е административен орган, който при спазване на обвързаната си компетентност и с оглед наличието на нови данни в Р. е било длъжно да приложи разпоредбата на чл.54ж ал.2 т.1 от КСО.

При заличаване на данни по чл.5 ал.4 от КСО за 2013-2019г. подадени от [фирма], уведомяването на лицето за тези новонастъпили обстоятелства и представянето от негова страна на информация и документи не биха повлияли на крайното волеизявление на АО, относно правото на ПОБ. Съгласно установената съдебна практика, съществено процесуално нарушение е това, което само по себе си опорочава процедурата и същото се отразява на съдържанието на акта, като ако не е било допуснато то въпросът би бил решен по друг начин и крайният резултат би бил различен. В този смисъл съществено е само нарушение, което е ограничило правото на лицето да представи доказателства, които са от значение за решението на административния орган и ако не е било допуснато би довело до друго решение.

Предвид заличените данни по чл.5 ал.4 от КСО за М. Д. за период от време, който касае правото на ПОБ, длъжностното лице по чл.54ж ал.1 от КСО е било длъжно да преразгледа основанията за отпускане на ПОБ, като представянето на доказателства от лицето не би довело до промяна на волеизявлението на АО. Предвид заличените данни, правилно и законосъобразно е издадено разпореждане за отмяна на разпореждането за отпускане на ПОБ и е постановен отказ за отпускане на такова обезщетение.

Предвид изложените съображения относно осъществявания от контролните органи на НОИ последващ контрол по разходите на ДОО, неоснователно е твърдението на жалбоподателката, че е налице незаконосъобразно прилагане на закона. В случая се касае за преразглеждане на влязъл в сила административен акт за отпускане на ПОБ, която възможност е предвидена изрично от законодателя и има за цел да коригира преценката на правото на съответното обезщетение, за да бъде потърсено възстановяване на неоснователно изплатените суми от фондовете на ДОО от лицата. Независимо, че заличения осигурителен стаж е само за кратък период от време, лицето следва да възстанови цялото получено ПОБ, тъй като преценката на правото, размерът и срокът за изплащане на ПОБ през 2015г. са били определени именно по данните подадени от [фирма], налични към датата на заявлението.

Правото на защита на засегнатото от постановените разпореждания лице не е нарушено, тъй като то може да го упражни чрез обжалване на издадените административни актове по предвидения в закона ред и това е било сторено по реда на чл.117 от КСО, чрез оспорване по административен ред на издадените разпореждания. Оспорването е било направено своевременно.

Обясненията и възраженията на адресата на акта имат значение за изясняването на фактите и обстоятелствата по преценка на добросъвестността или недобросъвестността на лицето, което е от значение за издаване на разпореждането за възстановяване на суми и прилагането съответно на чл.114 ал.1 или чл.114 ал.2 от КСО.

В случая разпореждане №214-00-292-4 от 02.19.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица е издадено за събиране на изплатената сума за ПОБ на основание чл.114 ал.2 от КСО като добросъвестно и произтичащо от обстоятелството, че основанието довело до издаване на разпореждането за възстановяване на обезщетението възниква по повод новите данни в Р.. Такива данни са били установени и по служебен път от органите на НАП и НОИ при осъществен последващ контрол.

Предвид промяната на данните в Р. досежно правото на ПОБ на М. Д. са налице нови данни по смисъла на чл.114 ал.2 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В изложената хипотеза макар и добросъвестно, лицето следва да възстанови полученото ПОБ.

Последното прекратяване на осигуряването е от съществено значение при определяне на началната дата на отпускане на ПОБ, а правното основание за прекратяване на последното правоотношение определя срока за изплащането му и неговия размер, съгласно чл.54 б ал.1 и ал.3 от КСО, вр. чл.54 в от КСО.

При условие, че в хода на проверката са събрани доказателства, че са налице отрицателни предпоставки за отпускане и изплащане на ПОБ на жалбоподателката и предвид факта, че е събрана необходимата информация, даваща основание да се достигне до извода, че лицето не е полагало труд в търговското дружество, което изключва качеството му на осигурено лице имащо право да получи парично обезщетение за безработица, то целта на закона, отмяната, отказа и възстановяването на

неоснователно изплатената сума от лицето е налице.

Съдът намира, че е неоснователно и възражението на жалбоподателката за изтекла погасителна давност, поради което не се дължи връщане на добросъвестно получените от нея суми като ПОБ. Давността започва да тече от първи януари на годината следваща годината на задължението, поради което и петгодишната давност не е изтекла.

При горния анализ съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на правомощията му, в предвидената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, в съответствие с материалния закон и неговата цел. Жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им за юристконсултско възнаграждение, съгласно чл.143 ал.4 от АПК.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение – 74-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк] ет.13 ап.61 срещу Решение №У 1040-21-417/27.12.2020г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата и срещу Разпореждане №214-00-292-4/02.10.2020г. на ръководителя на осигуряването за безработица с което на основание чл.114 ал.3 вр. чл.114 ал.2 т.2 от КСО е разпоредено Д. да възстанови добросъвестно получено ПОБ за периода от 12.01.2015г. до 11.09.2015г. в размер на 3 163.50лева.

ОСЪЖДА М. Д. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк] ет.13 ап.61, да заплати на ТП на НОИ С. – град юристконсултско възнаграждение в размер на 451.45лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: